

Én felelős ökoturista vagyok!

Felelősségteljes turistaként a természetben mindig betartom ezeket a szabályokat, a magam és a természet érdekében is!

- A természetjárásra készülve előnyben részesítem a vonatot, kerékpárt. Megfontolom, hogy ha autóval utazom, barátaimmal közösen használom a gépkocsit. A természeti területet gyalog járom be, vagy csak az engedélyezett közlekedési eszközt veszem igénybe.
- Amikor barangolásra készülök, jól megválogatom az öltözetemet és a szükséges eszközöket. Alkalmazkodom a természethez, hogy minél többet megismerhessek belőle.
- Figyelem a természet hangjait, szükségtelenül nem kelek zajt, mert ezzel az állatokat és turistatársaimat megzavarom. Én is örülök, ha ők sem zavarnak engem.
- Az állatok megszokták, hogy az emberek az utakon mozognak. Ha elhagyom az utat, az állatok elmenekülnek, így nem tudom őket megfigyelni. A kijelölt útról azért sem térek le, mert így letaposhatok értékes és szép növényeket.
- A természetjárás során keletkező szemetet nem dobom el, hanem visszateszem a hátizsákomba. Fontosnak tartom, hogy nem hagyok nyomokat, nem szakítok le növényeket, nem viszek haza állatokat és csak a kijelölt helyen gyűjtök tüzet.
- A látogatásra kijelölt természeti területeken kilátókat, padokat, tűzrakóhelyeket találok a tartózkodásom kényelme érdekében. Ezeket ott alakították ki, ahol a lehető legkevésbé zavarom a környezetet – itt nyugodtan és eredményesen figyelhetem meg a természetet.
- A védett természeti területeken a szabadban történő sátorozás általában nem engedélyezett, ezért a környéken keresek szállást. Ha olyan szálláshelyet, vendéglőt találok, amit a helyiek működtetnek, támogatom a helyi gazdaságot is. Gyakran megkóstolom a helyi alapanyagokból készült ételeket.
- A kutyámat – saját érdekében is – pórázon tartom.

A fenti szabályokat mindig észben tartom, mert ha a természet jól érzi magát, én is jól érzem magam benne, és mások gyönyörűségére is szolgálhat